

MICIME

Sunt atât de mărunț,
ca un fir de păr cărunț
răsărit nedorit
sub coroana de rege a acestui
Pământ.
Sunt atât de neînsemnat,
ca un fir de nisip
în nisipul necântărit și nemăsurat
din deșertul arzând.
Sunt o șoaptă slabă, un sunet
lângă glasul de tunet
al mărilor și al oceanelor.
Nu se aude nici inima mea cum se
zbate
în același tic-tac
dintre viață și moarte.
Sunt atât de mărunț,
totuși Tu mă știi unde sunt
și-ntrre mii de planete sau stele
ai ales să iubești
bătăia inimii mele.

(Elisa Manta)

Să ne rugăm pentru...

•...**studenții bisericii care sunt în sesiunea de examene.** Dumnezeu să-i treacă biruitori prin aceste examene, El să le dea înțelepciune și o memorie bună și, astfel, să poată „străluci” și în acest fel între colegii lor. Domnul să-i ajute să ducă la bun sfârșit tot ceea ce au început și în toate să se încreadă în El și nu în înțelepciunea lor. Doamne ajută!

•...**tinerii din biserică plecați la lucru în străinătate.** Domnul să fie cu ei acolo, printre străini, să le dea putere să se poată integra cât mai ușor și, mai presus de toate, să-i ajute să nu-și piardă încrederea în El, indiferent de circumstanțe. Dumnezeu să le dea propășire în tot ce e bun și e după voia Lui.

„Strig către Tine, căci m-ascuți, Dumnezeule! Pleacă-ți urechea spre mine, ascultă cuvântul meu!” (Ps. 17:6)

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

LUNI: 18-20 Seara adolescenților

MARȚI : 18-20 Seară de rugăciune

**JOI : 18-20 Serviciu divin,
studiu biblic**

SÂMBĂȚĂ : 18-20 Seară de tineret

O zi fără rugăciune e o zi fără binecuvântări și o viață fără rugăciune e o viață fără putere!

Ceea ce ne desparte de Dumnezeu este, nici mai mult nici mai puțin, decât... o rugăciune.

Ți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Colectivul de redacție: Teo Laze, Dana Popa, Ramona Gheju, Andreea Homoșdean, Isabelle Romașcu, Dana Cristea.

Dacă aveți motive speciale de rugăciune și doriți ca cineva să vă susțină în rugă înaintea lui Dumnezeu, nu ezitați să ne spuneți. Scrieți-ne pe adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com sau adresați-vă direct fr. Teo Laze și aceste motive vor apărea la rubrica „Să ne rugăm pentru...” din cadrul buletinului duminical. Și nu uitați: împreună suntem mai puternici în lupta spirituală!

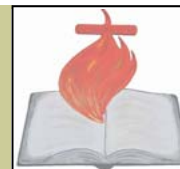
Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431
Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842
Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mărăciune nr. 25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

Tragedie și Triumf

“Poate nu avem nevoie de balanțe mincinoase, nici de aurolac pentru a ne preface câștigători, dar avem blocajele noastre dezastruoase în interior...rătăcirii pe care le încercăm în nesfârșite programe de televiziune, în lupte și aspirații în urma mângâierii cărora, ce realizăm? Pentru că șomajul, divorțurile, bătrânețea, bolile arborează steagul acela de doliu al visurilor năruite, pe platforme ale clădirilor în ruine, pe care noi le-am crezut zgârie-nori... așa cum odinioară, oamenii au crezut că-și rezolvă problemele, independenți fiind de Dumnezeu, construind Turnul Babel. Și ce poate însemna acest turn dărâmat, dacă nu imaginea pericolului iminent al prăbușirii oricărui dintre noi care încearcă să clădească fără Dumnezeu? Credem că El nu vede sau poate credem că e și El ignorant, ca un om? De ce? Pentru că ne lasă... o vreme. În timpul acesta, continuăm să ne hrănim conștiințele cu euforii iluzorii, precum copiii străzii... Ne agităm, râdem ori gemem... gesticulăm cu pumnii în vânt, până când vine momentul trezirii... Și atunci frigul din suflet ne chinuie, ne biciuie ploile suferințelor... Se spulberă totul deodată numai printr-o simplă suflare a Celui Atotputernic... Și suflă, și suflă... și cad turnuri de paie, și cad... Uneori nici nu mai deosebim suflarea Lui și motivația durerii și eșecului vieții noastre, pentru că ne-am obișnuit așa... să fim victimele celei mai mari tragedii: să confundăm realitatea/adevărul cu irealul/minciuna. Dacă Adevărul n-ar fi temelie Universului, smulgându-ne din euforia surogatelor deșarte, am fi toți case de umbre înainte de a ne naște, urșiți să rămânem tot umbre, chiar și după cărămizile puse la temelie cu plâns și sudoare.

« Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc, dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește. » (Ps. 127 : 1-2) [...]”

(extras din *Tragedie și Triumf*, de Ligia Seman)

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

În acest număr al buletinului duminical dorim să prezentăm un alt cuplu care întregeste marea familie a Domnului de la Biserica Poarta Cerului, și anume familia Marieș Ovidiu & Carmen.

Fratele Ovidiu (29 de ani) este un tânăr care Îl slujește cu dedicare pe Domnul. El a fost și este implicat în lucrarea de misiune de la sate, iar în biserica noastră s-a pus la dispoziția Domnului pentru a sluji oriunde este nevoie. În 21 iulie 2002, în localitatea sa natală, Somcuța Mare, județul Maramureș, fratele Ovidiu a primit din mâna Domnului binecuvântarea de a-și întemeia o familie. Cea pe care Domnul i-a pus-o alături este sora Carmen (25 de ani), care s-a implicat de asemenea în lucrarea Domnului, slujind în corul bisericii noastre.

Ca și ocupație zilnică, fratele Ovidiu este inginer CFR, iar soția sa este contabilă și studentă. Motto-ul acestei familii este următorul: Cristos - centrul vieții noastre! Cei doi tineri au ales ca principiu călăuzitor al vieții lor versetul 20 din Galateni 2, alături de dorința ca în viața de familie să realizeze și să mențină unitatea conjugală după modelul biblic, iar în societate să fie buni slujitori spre slava lui Dumnezeu! Fie ca Domnul să-i sprijinească în tot ceea ce fac, să le dăruiască binecuvântări și să-i țină mereu aproape de El!

Am dori ca și biserică să purtăm în rugăciune familia Marieș întreagă săptămâna viitoare și să mijlocim pentru ca acest cuplu să se poată ridica la înălțimea chemării Lui, slujindu-L, pentru examenele de la facultate ale sorei Carmen și pentru locuri de muncă binecuvântate. Dar, în toate să se facă voia Domnului!

... a consemnat Andreea Homoșdean

ÎNVĂȚĂMINTE DE LA POTOP

Tot ce trebuie să știu despre viață am învățat de la Arca lui Noe.

- Nu pierde barca.
- Amintește-ți că toți suntem în aceeași barcă.
- Fă-ți planuri în avans. Nu ploua când Noe și-a construit arca.
- Fii pregătit. Când vei avea 600 de ani, e posibil ca cineva să-ți cere să faci ceva cu adevărat important.
- Nu asculta criticile. Mergi înainte cu treaba care trebuie făcută.
- Construiește-ți viitorul pe premise înalte.
- De dragul siguranței, călătorește în pereche.
- Viteza nu e întotdeauna un avantaj. Șerpii erau pe arcă împreună cu gheparzii.
- Când ești stresat, plutește pe apă o perioadă.
- Amintește-ți că arca a fost construită de amatori; Titanicul de profesioniști.

Dialog

Ce mai faci? Cum mai ești? Ești mulțumit de viața ta? Nu-i nimic, poți să fii sincer. Chiar dacă nu te afli la un înalt nivel spiritual, este posibil să nu fii nici eu. Și eu am aceleași lupte ca și tine. În fiecare zi vreau să nu mai repet greșelile de ieri, dar nu reușesc. „*Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac*” (Rom. 7:19).

Știu cum ar trebui să trăiesc, dar de multe ori nu reușesc să mă mențin pe aceeași linie pentru o perioadă mai lungă de timp. Trebuie luptă, sacrificiu, dăruire și o mare hotărâre. Unde sunt toate acestea? Tu unde le-ai pierdut? Eu le-am pierdut undeva printre activitățile zilnice. La serviciu mi se cere tot mai mult, relațiile cu familia și prietenii trebuie menținute... Dar relația cu Cel ce este cel mai important?...

E tot mai greu... Dar, oare de ce? Mă străduiesc, dar nu reușesc. Am nevoie de mai multă rugăciune, mai multă adăpostire în Cuvânt... Dar, canalul prin care El îmi vorbește este împiedicat de tot mai multe lucruri. Sunt prea multe voci străine, prea multe gânduri care nu-L includ pe El. De aceea nu mai pot să-L aud bine. De aceea trebuie să dau la o parte tot ce mă împiedică să-L aud și să-L ascult.

„*Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu, dar văd în măduarele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea [...]*” (Rom. 7:22-23).

Da, așa sunt eu. Cu nimic diferită față de tine... De aceea nu-ți fie teamă să fii deschis și sincer. Nu te voi judeca, pentru că nu am nici un drept să o fac. Dar ne putem ruga unul pentru celălalt și poate ne va fi mai ușor să ne ridicăm.

„*Să ne purtăm sarcinile unii altora și vom împlini astfel Legea lui Hristos!*” (adp. Gal. 6:2)

Ramona Gheju

Prietenia adevărată

A fost odată o fată oarbă care se ura pe sine pentru că era oarbă. Ura pe toată lumea în afară de prietenul ei. Într-o zi, fata a spus că, dacă ar putea vedea lumea, atunci ea ar rămâne cu prietenul ei.

Într-o zi binecuvântată cineva i-a donat o pereche de ochi. Atunci ea a văzut totul, inclusiv pe prietenul ei.

Acesta apoi a întreat-o: «Acum, că poți vedea, vei rămâne cu mine?»

Fata a rămas șocată când a văzut că prietenul ei este orb și i-a spus: «Îmi pare rău, dar nu pot rămâne cu tine, pentru că ești orb.»

Prietenul ei a plecat în lacrimi și i-a spus: «TE ROG SĂ AI GRIJĂ DE OCHII MEI... »

Doar gândul

de Costache Ioanid

Doar gândul la Tine mă face să sper
în drumul acesta ce duce la cer.
Doar dorul de Tine, de chipul
Tău blând
îmi spune mereu...
În curând...
În curând...

La poarta cetății odată voi sta
acolo departe în patria Ta.
De dorul acesta ce-mi arde în
piept
veghez și tresar
și Te-aștept...
și Te-aștept...

În lumea aceasta mereu călător
mă-nalț către stele pe scări de
fior.

La orice sclipire tresar
îngânând:
O, vino, Te rog...
mai curând...
mai curând...

Zâmbiți, vă rog...

În mijlocul
deșertului, un om
cânta dumnezeiește

la vioară. Un leu se
apropie, îi dă târcoale
cântărețului și se așează la
câțiva pași de el,
mișcându-și capul în
ritmul muzicii. Mai vin
doi lei și se așează și ei
lângă cântăreț. După încă
ceva timp, vine un al
patrulea leu care îl
mănâncă pe cântăreț.

Pe o cracă, în apropiere,
doi vulturi fac
conversație: “Ți-am spus
eu că, dacă vine surdul, s-
a zis cu muzica...”